

РЕШЕНИЕ

№ 650

гр. Плевен, 03.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Асен Ив. Даскалов

при участието на секретаря МАРИЕЛА В. ГЕОРГИЕВА
като разгледа докладваното от Асен Ив. Даскалов Административно
наказателно дело № 20224430200849 по описа за 2022 година

ПРОИЗВОДСТВО по реда на чл. 59 ал. 1 и сл. от ЗАНН

С Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, серия Г № 0036060, издаден от ОД на МВР - ПЛЕВЕН, на основание чл. 638 ал.4 вр. ал.1 т.2 вр.чл.461 т.1 вр. чл.483 ал.1 т.1 от Кодекса за застраховането, на „***“ ЕООД-ВРАЦА ЕИК: *** е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. /две хиляди лева/.

Срещу издадения Електронен фиш (ЕФ), санкционираното юридическо лице е подало жалба до РАЙОНЕН СЪД - ПЛЕВЕН. Счита, че изводът за липса на сключен и действащ договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, е неправилен, тъй като квитанцията за плащане по застрахователната полица е от 18:27 часа на 13.07.2021г., т.е. посочването в самата полица на начален час на действие на договора – 19:30 часа на 13.07.2021г., представлява едностранно въведен отлагателен срок от страна на застрахователното дружество, а в действителност, договорът е имал действие от 18:27 часа на посочената дата. Наред с това изтъква, че във връзка със същото нарушение е издаден и ЕФ серия Г №***, с което е нарушен принципа ne bis in idem. От друга страна, при условията на алтернативност, се отправя искане за прилагане на разпоредбата на чл.28 ЗАНН. Същевременно, оспорва годността на техническото средство, с което е заснето процесното нарушение и изтъква, че не е изготвен Протокол по чл.132 вр.чл.126 НПК, за да може изготвения с техническо средство снимков материал, да послужи в административнонаказателното производство. На

тази основа, моли за отмяна на ЕФ като незаконосъобразен и за присъждане на направените разноски.

В съдебно заседание, в което делото е обявено за решаване, жалбоподателят, редовно призован, не се представлява. Депозирани са писмени бележки по съществото на делото, с които, първоначалните съображения в жалбата са допълнени, а именно: че не е представена качествена снимка, изготвена от техническото средство/система; че не е представена Заповед кои са оправомощените лица, които могат да изготвят ЕФ от съответния вид, както и доказателства за спазването на правилата на чл.15 ал.1 т.1 и чл.16 ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Защитникът изтъква, че друг ЕФ – серия К № ***, касаещ деня на процесното нарушение, е отменен с влязло в сила Решение № ***/18.05.2022 г. на АдмС - Плевен по к. адм. д. № 220/2022 г., I касационен състав - поради допуснати нарушения, свързани с погрешни настройки на АТСС, което е отчитало ограничение на скоростта 70 км/ч, въпреки че ограничението е било 90 км/ч. Моли за отмяна на обжалвания ЕФ и за присъждане на разноски в размер на 400 /четиристотин/ лева за адвокатски хонорар по делото.

За ответната страна – ОДМВР – ПЛЕВЕН - представител не се явява. С жалбата е депозирано принципно становище по нейната неоснователност, както и бланкетно възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът счита, че жалбата е подадена от оправомощена страна и в срока по чл.189 ал.8 ЗДвП. По нейната основателност, след щателно обсъждане на събраните по делото доказателствени материали поотделно и в тяхната съвкупност, Съдът намира следното:

Издаден е Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система - за това, че на 13.07.2021 г. в 19:05 часа на околновръстен път ПЛЕВЕН /Е-83, км.89+2/, с МПС “****” - специален автомобил, с регистрационен № *** е извършено нарушение по чл.483 ал.1 т.1 КЗ, тъй като за притежаваното от „****“ ЕООД-ВРАЦА ЕИК: ***, регистрирано на територията на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ и неспряно от движение МПС, не е сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите; отбелязано е, че нарушението е установено и заснето с АТСС Multa Radar SD 580 SC III. Поради това и на основание чл. 638 ал.4 вр. ал.1 т.2 вр.чл.461 т.1 от Кодекса за застраховането, на „****“ ЕООД -ВРАЦА ЕИК: *** е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. /две хиляди лева/, за извършено нарушение по чл.483 ал.1 т.1 КЗ. „****“ ЕООД-ВРАЦА ЕИК: *** не се е ползвало от възможностите за оспорване на обстоятелствата на нарушението, съобразно чл.189 ал.6 ЗДвП.

Следва да бъде напомнено, че съобразно чл.647 ал.3 КЗ, „*Когато*

с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и по реда, предвидени в Закона за движение по пътищата. Електронният фиш се изпраща на собственика на моторното превозно средство с препоръчано писмо с обратна разписка. Собственикът е длъжен в 14-дневен срок от получаването му да заплати глобата или имуществената санкция по чл. 638, ал. 4 и 6. Член 189, ал. 5 от Закона за движение по пътищата не се прилага.". При отчитане на така предвиденото препращане от КЗ към ЗДвП Съдът счита, че обжалваният ЕФ съдържа реквизитите, изискуеми съобразно чл.189 ал.4 ЗДвП. Известно е, че административното наказване по особения ред, регламентиран в чл.189 ал.4 – 11 включително и ал.15 ЗДвП съдържа особени правила, които са специални по отношение на общите такива, регламентирани в ЗАНН. Съобразно §6 т.63 от ДР на ЗДвП, електронният фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Изхождайки от тази легална дефиниция на ЕФ и правната уредба, съдържаща се в чл.189 ЗДвП, следва извода, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. От гледна точка на правното му действие, уредено в чл. 189, ал. 11 ЗДвП, ЕФ притежава специфики, характерни както за АУАН, така и за НП. Изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. В този смисъл са Мотивите към ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ № 1 ОТ 26.02.2014 Г. ПО ТЪЛК. Д. № 1/2013 Г., ОСК НА ВАС.

Служебната проверка за законосъобразност, осъществявана от настоящата инстанция не разкрива нарушения на процесуалните правила при издаването на Електронния фиш, поради което Съдът приема, че от формална страна, същият се явява законосъобразен. По правилността на ЕФ бяха събрани веществени доказателствени средства – снимка, изготвена с техническо средство /л.18, л.70 от делото/, както и писмени доказателства /л.11, л.13, л.16, л.19 – 32, л.44 – 45, л.56 – 60, л.84 – 91, л.117 – 121, л.129 – 134 от делото/, включително - във връзка с техническата одобреност на средството за измерване, преминат съответен технически преглед на същото средство, времето и мястото на използване на АТСС, собствеността и регистрацията върху процесното превозно средство, сключената застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за процесното превозно средство, към датата на твърдяното нарушение. От съвкупния анализ на тези доказателствени материали е видно, че отразените в ЕФ /и посочени по-горе/ време и място на извършване на нарушението, МПС, с което е извършено и обективните признаци на нарушението /изразило се в управление на МПС без

сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите към 13.07.2021 г., 19:05 часа/, са правилно установени.

Не могат да бъдат споделени съображенията на жалбоподателя и неговия защитник по съществото на делото.

Неоснователно се възразява, че по делото не е представена качествена снимка, от която да се установи вида и модела на превозното средство. Напротив, по делото е представена снимка, изготвена от техническото средство ***, която макар да не се отличава с твърде високо качество, дава достатъчна възможност да се проследи не само регистрационния номер на заснетото превозно средство, но и датата, часа, мястото на заснемане. Също така неоснователно се счита, че във връзка с обсъжданата снимка, са приложими разпоредбите на чл.126 и чл.132 НПК. Тези разпоредби на НПК се отнасят към правната уредба за изготвянето и приобщаването към материалите по делото на веществени доказателствени средства и именно защото са призвани да обслужват наказателното производство, същите се отличават със строг формализъм, който не само е неприложим, но и практически – немислим в административнонаказателното производство. Напротив, съобразно чл.189 ал.15 ЗДвП, *„Изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес.“*, т.е. това тяхно качество е по силата на Закона и не е необходим /или предвиден/ нарочен ред за тяхното приобщаване към административнонаказателното производство.

По-нататък, по делото е представен заверен препис на Заповед Рег.№316з-2276/11.06.2021г., в която са посочени оправомощени полицейски служители с достъп до съответния регионален сървър, съдържащ запаметени данни от техническите средства и системи, използвани за установяване и заснемане на нарушения /респ.за издаване на Електронни фишове/ в обслужвания от ОДМВР-ПЛЕВЕН, район. Тази Заповед обаче, така или иначе, е без правно значение в случая, защото независимо кое лице физически е изготвило определен ЕФ, последният се издава е от името на ОДМВР-ПЛЕВЕН, т.е. физическият издател не само не фигурира в съдържанието на електронните фишове, но и е напълно ирелевантен. Позоваването на разпоредбите на чл. 15, ал. 1, т. 1 и чл. 16, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата и чл. 90, ал. 2 от Инструкция за реда и организацията на дейностите по контрола на движението по пътищата – е неправилно, тъй като регламентираните в посочените правни разпоредби въпроси, не подлежат на съдебен контрол /и още по-малко, в настоящото производство/, в т.ч. – доколко, как и по какъв начин са обучени полицейските служители да работят с АТСС и дали са

спазени определени вътрешноведомствени изисквания, във връзка с работата с АТСС; тези и други подобни въпроси, изобщо не подлежат на разглеждане и обсъждане в настоящото производство, доколкото напускат неговия предмет на доказване.

На следващо място, Съдът не приема доводите на жалбоподателя и неговия защитник за това, че квитанцията за плащане по застрахователната полица е от 18:27 часа на 13.07.2021г., т.е. посочването в самата полица на начален час на действие на договора – 19:30 часа на 13.07.2021г., представлява едностранно въведен отлагателен срок от страна на застрахователното дружество, както и че договорът е имал действие от 18:27 часа на посочената дата. В основата на така развитата от защитата теза, стои представен на л.12 от делото писмен материал, който е заверен от страна на упълномощения защитник като „верен с оригинала“. На първо място обаче се поставя въпроса – кой е оригинала на този писмен материал. Предполагаемият документ е озаглавен „*Издаване на квитанция за плащане на дължимата премия*“ и в същия се съдържа действителния номер на полица, приложена по делото – ***; отбелязана е дата на сключване – 13.07.2021г., 18:27 часа, име на застраховащия – „***“ ЕООД, вида и регистрационния номер на процесното МПС, размер на премия – 272,52 лв. Визуално, този писмен материал представлява скрийншот, без яснота обаче какво е заснето, от кого, по какъв начин и с какви технически средства. Единственото, което може да бъде твърдяно със сигурност по отношение на обсъждания писмен материал е, че се касае за „скрийншот“ – т.е. заснето съдържание на някакъв екран, при това – непълно, защото е видно, че екранът не е заснет в цялост. В този смисъл, достоверността на този писмен материал е изначално компрометирана. Също така обаче, следва да бъде изтъкнато, че съдържанието на заснетото изображение на л.12, влиза в противоречие със заверени преписи на документи, които не пораждат съмнения нито от кого са изготвени, нито се поставя под съмнение, правната им същност като документи – заверен препис на Застрахователна полица № ***, издадена от ЗК „***“ АД и заверен препис на Сметка №*** по Застрахователна полица № *** /л.130 – 131 от делото/. От последните два документа е видно, че премията в размер на 272,52 лв. действително е заплатена на 13.07.2021г. в брой, като началото на действие на застрахователния договор е от 19:30 часа на 13.07.2021г. При наличието на тези два несъмнени документа, съставени по съответния ред, в съответната форма, от които се установява сключването на договора за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и началния му момент на действие, Съдът намира, че не следва да отдаде вяра на писмения материал на л.12 от делото, споменат по-горе, който както беше отбелязано, не се ползва и с достоверност. Впрочем, заслужава да бъде споменато, че в справките, изпратени от страна на ЗК „***“ АД / л.117, л.132 от делото/, отново е застъпена позицията, следваща от обсъдените два документа, а именно, че действието на застрахователния договор е от 19:30 часа на 13.07.2021г. Отделно от това обаче, не могат да бъдат възприети

съображенията, че заплащането на първата премия по застрахователния договор, поражда моменталното му действие, както се изтъква от страна на жалбоподателя и неговия защитник. Подобна теза не отчита нито формалностите по сключване на договора, в т.ч. – изпращането на данни от застрахователя към ГАРАНЦИОНЕН ФОНД, нито – съответства на правната сигурност; отделен е въпроса, че е практически несериозно да се поддържа, че Дружеството жалбоподател не се е информирало надлежно от своя контрагент-застраховател, относно началната дата на действие на сключвания договор. Вярно е, че гражданското и търговското право позволяват определена доза неформалност при уреждането на отношенията между страните – поне в сравнение с наказателното право, но все пак, и неформалността трябва да намира някакви разумни граници, а тезата „платена квитанция – действащ договор от момента на плащането ѝ“, в конкретния случай извежда неформалността на ниво хаотичност – и не може да бъде приета като аргумент.

На следващо място, неправилно се счита, че в случая, с издаването на обжалвания ЕФ, бива нарушен принципа *ne bis in idem*. По делото е представен ЕФ серия Г №*** /л.11/, който касае нарушение от същия вид, извършено на същата дата /13.07.2021г./, но по различно време /15:44 часа/ и на различно място – община *** т.е. касае се за различно време, място, обстановка на нарушението. Наред с това, по делото е представен и ЕФ серия К № *** /л.74 от делото/, както и препис от Решение № ***/18.05.2022 г. на АдмС - Плевен по к. адм. д. № 220/2022 г., с което последният ЕФ е отменен. Следва да бъде подчертано обаче, че ЕФ серия К № *** е издаден срещу физическото лице Е. М. М. /Управител на „***“ ЕООД -ВРАЦА/, на когото е наложена глоба за нарушение по чл.21 ал.1 ЗДвП, т.е. в случая се касае за различно по вид нарушение /макар и на същото място, по същото време/, извършено от различен правен субект.

Следва да бъде напоменено, че съобразно чл.461 т.1 КЗ, *„Задължителни застраховки са: "Гражданска отговорност" на автомобилистите по т. 10.1, раздел II, буква "А" от приложение № 1, наричана по-нататък "задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите"...“*. От друга страна, чл.483 ал.1 т.1 КЗ въвежда задължение за всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение, да сключи договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. В съответствие с приетите по-горе фактически положение следва категоричния извод, че при описаните по-горе условия на време, място, обстановка, „***“ ЕООД-ВРАЦА ЕИК: *** не е било изпълнило това свое задължение, а притежаваното от дружеството МПС е било управлявано без задължителния за това договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Неоснователно се твърди в процесната жалба, че се касае за бездействие, което се осъществява през определен период от време - докато бъде сключен надлежен договор за

застраховка от съответния вид. Напротив, всяко управление на МПС без действащ договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, представлява отделно нарушение, за което съобразно чл.638 ал.4 КЗ, следва да бъде понесена административнонаказателна отговорност – „Когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по ал. 1.“

Следователно, нарушението по чл. 638 ал.4 вр. ал.1 т.2 вр.чл.461 т.1 вр. чл.483 ал.1 т.1 от Кодекса за застраховането /както е по-прецизно да бъде квалифицирано, вместо посоченото в ЕФ „нарушение на член 483 алинея 1 точка 1 от КЗ, във връзка с член ЧЛ.638 АЛ.4 ВР.ЧЛ.638 АЛ.1 Т.2 ВР.ЧЛ.461 Т.1 ОТ КЗ“/, за което е ангажирана отговорността на търговското дружество, се явява доказано по несъмнен начин. Поради това правилно, с издадения ЕФ е наложена имуществена санкция в предвидения съобразно чл. 638 ал.4 вр. ал.1 т.2 КЗ, абсолютен размер – 2000 лева. Случаят не е маловажен, независимо от обстоятелството, че около половин час след деянието, за процесния товарен автомобил е бил налице сключен и действащ договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Касае се за формално по вид административно нарушение, поради което, липсата на вредни последици, не може да се интерпретира на плоскостта на по-ниска степен на обществена опасност на деянието; не бяха ангажирани и други доказателства в подкрепа на правния извод, че случаят представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. Напротив – от вече споменатия ЕФ серия Г №***, издаден от ОДМВР-ВЕЛИКО ТЪРНОВО е видно, че на процесната дата, товарният автомобил е бил управляван без сключен и действащ договор за застраховка „ГО“ на автомобилистите и на обслужваната от тази дирекция територия, т.е. не се касае нито за краткотрайно, нито – за инцидентно управление на МПС в нарушение на чл. 638 ал.4 вр. ал.1 т.2 вр.чл.461 т.1 вр. чл.483 ал.1 т.1 КЗ, а процесният случай, определено не може да се разглежда като „маловажен“.

По така изложените мотиви Съдът намира, че обжалваният Електронен фиш е законосъобразен и правилен, поради което - следва да бъде потвърден.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.9 вр.ал.2 т.5 вр. ал.1 ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, серия Г № 0036060, издаден от ОД на МВР - ПЛЕВЕН,

с който на основание чл. 638 ал.4 вр. ал.1 т.2 вр.чл.461 т.1 вр. чл.483 ал.1 т.1 от Кодекса за застраховането, на „***“ ЕООД -ВРАЦА ЕИК: *** е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. /две хиляди лева/..

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Плевен, в 14 - дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____